

og især til, at det Tilskud af aarlig 10,000 Rb. af Communitetet, der var tilstaaet Universitetet ved Normalreglementet af 1844 for 5 Aar, og atter ved kongelig Resolution af 15de Juli 1849 for 5 Aar, i 1854 kun nægtedes af Rigsdagen, fordi Universitetet dengang ikke antoges at trænge og for Diebliffet virkelig heller ikke trængte dertil, medens Communitetet med største Lethed kunde udrede det. Vi see altsaa, vi gjentage det, ikke nogensomhelst Betænkelighed ved at fastsætte en Forbedring i Lønningssvilkaarene, som alle Forhold paatrængende kræve, og som vi have foreslaaet, navnlig for Universitetslærerne selv, efter en Maalestok, under hvilken vi ikke troe at der bør gaaes ned.

Der er endnu at tilføie et Par Ord om Lønningerne under Communitetet, der ere meget faa.

Regentsproffstens Lønning fastsattes for den nuværendes Bedkommende ved Kgl. Resolution 15de September 1829 til 500 Rb., og det bestemtes tillige, at Afdgangen til denne Post skulde staae aaben for samtlige Professorer, med Undtagelse af Professores ordinarii i det theologiske Facultet, da disse dengang udgjorde Communitetets Bestyrelse; nu tør vel kun de tre Professorer (hvoriblandt en Jurist), der ere Medlemmer af Bestyrelsen af Communitets-Stipendiet, ansees for udelukkede. Comiteen seer ingen Anledning til nu at foreslaae en varig Regulering af Lønnen for dette Embede, der som saadant ikke kræver nogen Stigen efter Tjenestetid. — Regentsportneren har (foruden fri Bolig, Brænde og Kostpenge til 2 Folk) 250 Rb. aarlig, der i Analogi

med det for lignende Bestillingsmand foreslaaede synes at burde bestemmes til 90 Rb. + 40 Ldr. Byg aarlig.

Den for Diebliffet bestaaende Viceinspecteurpost er ikke bestemt til Bedværen, og der er derfor ingen Anledning til at bestemme Noget om Lønnen derfor for Fremtiden, ligesaa lidt som om det Honorar (200 Rb.), der udbetales til en Læge for at behandle syge Communitetsalumni og andre Stipendiater.

Det Honorar, der ved Reglementet af 11te Febr. 1848, er tilstaaet de tre Medlemmer af Stipendiebestyrelsen, 100 Rb. hver, forekommer vel Comiteen knapt tilmaalt efter Arbejdet, men dog ikke aldeles utilstrækkeligt. Hvad der er tilstaaet til at lønne et Bud, 50 Rb., hvilket Beløb nu neppe er tilstrækkeligt, egner sig ikke til Fastsættelse ved en Lønningsslov.

Hermed har Comiteen ytret sig og gjort Forslag efter bedste Indsigt om samtlige Punkter, som den har antaget at maatte efter det den givne Hverv tage under Overveelse.

Kjøbenhavn den 3die Juni 1857.

J. N. Madvig. H. N. Clausen.
G. Forchhammer. Eschricht.
F. C. Bornemann. N. V. Westergaard.
Fenger. J. Gram. Frydensberg.